

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/134/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718203734
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6718203734.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci žalobcov 1/ L. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. XXX, XXX XX Y., 2/ C. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. XXX, XXX XX Y., obaja žalobcovia právne zastúpení JUDr. Jánom Krnáčom, advokátom, advokátska kancelária so sídlom Námestie SNP 70/36, 960 01 Zvolen, IČO: 37 894 692, proti žalovanému Z. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. M. X. XXXX/XX, XXX XX K., právne zastúpenému JUDr. Jánom Vinarčíkom, advokátom, advokátska kancelária so sídlom Pod Rybou 5, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 37 950 550, za účasti intervenienta na strane žalovaného KOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 0058544, zastúpený JUDr. Baltazárom Mucskom, advokátom, advokátska kancelária so sídlom Vajnorská 55, 831 04 Bratislava, v konaní o zaplatenie náhrady škody a pohrebných nákladov, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 10C/16/2018-161 zo dňa 18. 02. 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalobu v prevyšujúcej časti zamietol (výrok II.) a vo výroku o náhrade trov konania žalobcov (výrok III.) potvrdzuje.

II. Vo zvyšku zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

III. Žalobcovia 1/ a 2/ sú povinní nahradiť žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol o nároku žalobcov, ktorí sa žalobou podanou dňa 19. 06. 2018 domáhali toho, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť im titulom náhrady škody a pohrebných nákladov sumu 6.813,50 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 20. 06. 2018 až do zaplatenia. Žalobcovia následne podaním doručeným Okresnému súdu Zvolen (ďalej v texte „okresný súd“) dňa 29. 11. 2018, zobrali žalobu späť v časti o zaplatenie istiny 3.368,50 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 20. 06. 2018 až do zaplatenia a pred otvorením pojednávania dňa 18. 02. 2019 zobrali žalobu späť aj v ďalšej časti, a to o zaplatenie istiny vo výške 2.533,15 € spolu s príslušenstvom. Predmetom konania tak zostalo konanie o zaplatenie sumy 911,85 € s príslušenstvom. Okresný súd o týchto čiastočných späťvzatiach žaloby rozhodol tak, že zastavil konanie v tejto časti aplikujúc ustanovenie § 144, § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte „CSP“).

2. Po čiastočnom späťvzati žaloby žalobcami okresný súd následne po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že vo zvyšnej časti žaloba žalobcov nie je dôvodná. Z vykonaného dokazovania mal preukázané,

že žalobcovia boli rodičmi P. M., nar. XX. XX. XXXX, ktorý pri dopravnej nehode, ktorá sa stala dňa XX. XX. XXXX utrpel smrteľné zranenia. Uvedená dopravná nehoda bola predmetom trestného konania na Okresnom súde Zvolen, sp. zn. 5T/94/2015 tak, že žalovaný bol rozsudkom zo dňa 05. 12. 2016 uznaný za vinného z toho, že inému z nedbanlivosti spôsobil smrť, čím spáchal prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona, keď došlo k vzájomnej zrážke osobného motorového vozidla, ktoré viedol ako vodič s motocyklom U.. P. M., jazdiaceho na motocykli rýchlosťou XX až XX km/h potom, čo tomuto nedal prednosť v jazde.

3. Žalobcovia sa ako rodičia poškodeného podanou žalobou pôvodne domáhali nároku na náhradu vecnej škody, a to konkrétne za poškodenie motocykla zn. F. T. XXXX W.: DT XXXAC (ďalej v texte „motocykel“) vo výške 3.445,- €, náhrady za znehodnotenie motocyklovej prilby zn. F. vo výške 250,- € a náhrady nákladov na vybudovanie hrobu vo výške 3.118,50 €. Ako už bolo uvedené vyššie, po čiastočnom späťvzatií žaloby sa žalobcovia následne domáhali zaplata sumy 911,85 € spolu s príslušenstvom, čo predstavovalo zvyšok nároku na náhradu vecnej škody za poškodenie motocykla v rozsahu, v ktorom nebolo žalobcom poskytnuté poistné plnenie intervenientom z titulu zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Intervenient vyčíslil nárok žalobcov na poistné plnenie z tohto konkrétneho nároku vo výške 5.066,29 €, ktorú sumu následne krátil z titulu spoluviny poškodeného v rozsahu 50 %. Na základe toho poskytol intervenient žalobcom poistné plnenie z tohto nároku v rozsahu 2.533,15 €. Nakoľko sa žalobcovia domáhali voči žalovanému zaplata sumy z titulu náhrady škody, okresný súd dôvodne skúmal, či boli splnené zodpovednostné predpoklady vzniku občiansko-právnej zodpovednosti. Pokiaľ ide o protiprávny úkon žalovaného, teda porušenie právnej povinnosti, okresný súd mal vyššie uvedeným rozsudkom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5T/94/2015 zodpovednostný predpoklad preukázaný, keďže žalovaný bol uznaný vinným, bolo rozhodnuté trestným rozsudkom o tom, že bol spáchaný trestný čin, aj o tom, kto ho spáchal (žalovaný). Pokiaľ ide o vznik (existenciu) škody, z vykonaného dokazovania mal tiež okresný súd preukázané, že bola žalobcom spôsobená vecná škoda, okrem iného aj na predmetnom motocykli, čo v konaní ani nebolo sporné, s tým, že intervenient v rámci svojho výpočtu výšky poistného plnenia ohľadne tohto nároku vychádzal z všeobecnej hodnoty predmetného motocykla vo výške 5.566,29 € a následne potom, čo bola od tejto čiastky odpočítaná hodnota použiteľných zvyškov v rozsahu 500,- €, bola výška škody ustálená na sumu 5.066,29 €. Aj žalobcovia vychádzali pri určení výšky škody zo znaleckého posudku, ktorý bol vypracovaný v rámci trestného konania Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity, v dôsledku čoho uplatnili nárok na náhradu škody za poškodenie motocykla pôvodne vo výške 3.445,- €, keďže v danom znaleckom posudku bola všeobecná hodnota motocykla stanovená na sumu 3.780,- € a hodnota použiteľných zvyškov 334,75 €. S poukazom na predmetný trestný rozsudok okresného súdu mal preto aj v tejto veci okresný súd preukázané ďalšie zodpovednostné predpoklady zodpovednosti za škodu, t. j. objektívnu existenciu príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti ako príčinou a škodou ako jej následkom, keď súd vzťah príčiny a následku medzi protiprávnym konaním a škodou videl v tom, že pokiaľ by nedošlo zo strany žalovaného k porušeniu jeho právnej povinnosti dať prednosť v jazde motocyklistovi U.. P. M., nedošlo by k ich vzájomnej zrážke a v dôsledku toho ani k vecnej škode na motocykli, resp. ďalším následkom s tým súvisiacim. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia doplnil, že pokiaľ ide o posledný zodpovednostný predpoklad, ktorým je zavinenie, toto sa podľa príslušného ustanovenia všeobecnej zodpovednosti za škodu predpokladá. Na základe vyššie uvedených skutočností mal preto okresný súd preukázané splnenie všetkých zodpovednostných predpokladov a následne základ nároku žalobcu na náhradu predmetnej škody.

4. Spornou v konaní zostala pre okresný súd výška náhrady vyššie uvedenej škody, keď žalovaný namietal spoluzavinenie motocyklistu (poškodeného) a žiadal, aby súd prihliadol podľa ust. § 441 Občianskeho zákonníka na zavinenie poškodeného, keďže s poukazom na závery vyplývajúce aj z predmetného trestného rozsudku okresného súdu bolo zavinenie poškodeného konštatované, v dôsledku čoho žalovaný by mal znášať škodu len pomerne. Na uvedenú skutočnosť prihliadal aj intervenient, ktorý poistné plnenie, ktoré poskytol žalobcom, krátil práve z titulu spoluviny poškodeného, a to v rozsahu 50 %. Okresný súd preto zameral svoje skúmanie na zistenie miery zavinenia poškodeného v súvislosti so spôsobením škody, a teda, či aj poškodený svojím zavineným konaním prispel k vzniku škody. Okresný súd vychádzal z rozsudku okresného súdu zo dňa 05. 12. 2016 v konaní vedenom pod sp. zn. 5T/94/2015, v ktorom s poukazom na vykonané dokazovanie v rámci tohto trestného konania bolo jednoznačne konštatované, že príčinou predmetnej dopravnej nehody bol jednak nesprávny odbočovací manéver obžalovaného (žalovaného), konkrétne v zmysle § 19 ods. 1

Zákona o cestnej premávke, podľa ktorého vodič odbočujúci vľavo je povinný dať prednosť v jazde protiúdcim motorovým vozidlám..., avšak zároveň bolo preukázané, že ďalšou príčinou dopravnej nehody bolo aj prekročenie povolenej rýchlosti U.. P. M. (poškodeným), a to konkrétne porušenie § 16 ods. 1 Zákona o cestnej premávke, podľa ktorého je vodič povinný rýchlosť jazdy prispôbiť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Vodič smie jazdiť len primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad. Zavinenie na dopravnej nehode mali podľa okresného súdu obaja menovaní, tak žalovaný, ako aj poškodený nebohý Mgr. P. M., syn žalobcov.

5. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia doplnil, že znaleckým dokazovaním vykonávaným v rámci vyššie uvedeného trestného konania bolo jednoznačne konštatované, že v okamihu, kedy žalovaný ako vodič osobného motorového vozidla X. I. začal vykonávať odbočovanie vľavo, bol motocyklista (poškodený) v dostatočnej vzdialenosti na to, aby nedošlo k vzniku kolíznej situácie za predpokladu, že by sa poškodený pohyboval správnou technikou jazdy, čiže dovolenou rýchlosťou 60 km/h. Ak by totiž aj motocyklista v takomto prípade vôbec nebrzdil, tak by k nárazu nedošlo, pretože odbočujúce vozidlo by stihlo odbočiť popred prichádzajúci motocykel. Okresný súd prihliadal i na odborné vyjadrenie znalca C.. V., z ktorého vyplynulo, že technická príčina nehody bola taká, ako bola určená vo vyššie uvedenom predmetnom znaleckom posudku Ústavu súdneho inžinierstva Žilina č. 38/2014 s tým, že to, čo vyvolalo kolíznú situáciu bolo nedanie prednosti v jazde vodiča X. I., a nie jeho prípadná nesprávna trajektória jazdy, ktorú by bolo možné vyhodnotiť len ako príčinu, prečo došlo k nedaniu prednosti v jazde, ale nie ako technickú príčinu nehody, čiže predmetným odborným vyjadrením neboli spochybnené závery predmetného znaleckého posudku vykonaného v rámci trestného konania.

6. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti okresný súd zastáva názor, že predmetnú dopravnú nehodu zapríčinil aj samotný motocyklista, teda poškodený, keď podstatným spôsobom prekročil povolenú rýchlosť, táto bola prekročená približne o 30 km/h a mala jednoznačne vplyv na rozhodnutie žalovaného uskutočniť odbočovací manéver, keď bolo veľmi komplikované predvídať, o koľko iný účastník cestnej premávky, ktorý má prednosť v jazde, prekročí najvyššiu povolenú rýchlosť, a teda kedy je ešte možné odbočovací manéver uskutočniť. Okresný súd zdôraznil, že na strane motocyklistu nešlo iba o mierne prekročenie rýchlosti, s ktorou by malo a mohlo byť rátané aj inými účastníkmi cestnej premávky, ale o podstatné prekročenie rýchlosti, preto určil mieru zavinenia, resp. spoluzavinenia žalovaného a poškodeného v rovnakom pomere.

7. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a posúdenie spoluzavinenia žalovaného a poškodeného v rovnakom pomere, následne okresný súd nárok žalobcu na zaplatenie sumy 911,85 € s príslušenstvom, ktorý zostal predmetom súdneho konania po čiastočnom späťvzatlí žaloby zo strany žalobcov vo zvyšnej časti zamietol, nakoľko žalobcovia si uplatnili nárok na náhradu vecnej škody za poškodenie motocykla vo výške 3.445,- € a zo strany intervenienta už bolo za žalovaného poskytnuté poistné plnenie z tohto titulu vo výške 2.533,15 €, krátené o 50 % z titulu spoluviny, ktoré v rovnakom rozsahu uznal aj okresný súd.

8. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 CSP.

9. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia v celom rozsahu vzhľadom na skutočnosť, že podľa nich má konanie inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobcovia v odvolaní potvrdili, že nimi uplatnenou žalobou sa domáhali náhrady za poškodenie motocykla zn. F. T. XXXX, keď výška škody bola stanovená žalovanou poisťovňou na sumu 5.066,29 € ako rozdiel medzi všeobecnou hodnotou motocykla a hodnotou použiteľných zvyškov, ktorú hodnotu motocykla akceptovali a uvedená hodnota motocykla vo výške 5.066,29 € medzi stranami v konaní nebola sporná. Žalobcovia však výšku tohto nároku neupravili, nerozšírili žalobu v časti týkajúcej sa náhrady škody za poškodenie motocykla na sumu 5.066,29 €, zohľadňujúc všetky súvislosti nehody, vrátane úvah nad možným prekročením povolenej rýchlosti zo strany nebohého motocyklistu. Žalobcovia sa však nestotožňujú s napadnutým rozhodnutím a jeho skutkovou a právnou argumentáciou, pretože žalobcovia neboli účastníkmi posudzovanej škodovej udalosti a pred nehodou a ani po nehode sa v súvislosti s posudzovanou udalosťou nedopustili žiadneho protiprávneho konania, ktoré by

zakladalo opodstatnenosť tvrdenia o existencii spoluzavinenia na ich strane a opodstatnenosť aplikácie ustanovenia § 441 Občianskeho zákonníka.

10. Následne žalobcovia namietali, že nepriznanie (krátenie) ich nároku na náhradu škody za poškodenie motocykla v rozsahu 50 % je nenáležitá a neprimeraná aj za predpokladu, že by sa určenie výšky tohto nároku odvíjalo od posúdenia miery účasti účastníkov dopravnej nehody na jej vzniku a príčinách. Zdôraznili, že hlavnou a bezprostrednou príčinou predmetnej dopravnej nehody bolo nedanie prednosti v jazde motocyklistovi, teda ich synovi, práve zo strany žalovaného a v tejto súvislosti poukázali na výpovede svedka L. Y., svedkyne U. M. Y., ktoré svedectvá potvrdzovali tú skutočnosť, že motocyklista, teda ich syn po predbiehanom manévri pokračoval bezpečne a normálne v jazde, pričom v dôsledku rýchlosti sa im nevzdával, naopak oni sa s vozidlom približovali k motocyklistovi.

11. Žalobcovia taktiež v odvolaní poukazovali na okolnosť, že žalovaný v rámci trestného konania odmietal uznať svoju zodpovednosť za vznik nehody a úmrtie motocyklistu a snažil sa celú zodpovednosť preniesť na ich syna. Poukázali i na obrazový záznam z kamerového zariadenia umiestneného na objekte blízkom mieste nehody, na ktorom zreteľne vidieť nesprávnu techniku jazdy škodcu - žalovaného, ktorý odbočovací manéver z hlavnej na vedľajšiu cestu realizoval ešte pred hranicou križovatky a z hlavnej cesty odbočoval na vedľajšiu šikmo, t. j. režúť zákrutu a vchádzajúc do protismerného jazdného pruhu jazdy. Aj výhľadové a rozhľadové pomery žalovaného vo vozidle X. I. boli znalcom v trestnom konaní skúmané a osobitnú výpovednú hodnotu majú detailné pohľady na obrázkoch, na ktorých je evidentné, že žalovanému ako vodičovi v rozhľade a dohľade nebránila žiadna prekážka, či okolnosť, ani žiadny účastník cestnej premávky a mal dostatočný prehľad časový a iný priestor na vzhladnutie a rozpoznanie motocykla a vyhodnotenie dopravnej situácie v tom zmysle, že ide a približuje sa oproti nemu po hlavnej ceste pohybujúci sa motocykel s právom prednosti v jazde. Na podporu argumentácie odvolatelia poukázali na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 6To/9/2017 a Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/76/2009.

12. Žalobcovia v odvolaní taktiež zastávajú názor, že okresný súd okrem nejasne a nesprávne vyhodnoteného skutkového stavu veci pristúpil k zníženiu ich nároku na náhradu škody arbitrárnym a nepreskúmateľným spôsobom bez toho, aby bolo zrozumiteľné, z akých dôvodov okresný súd spoluzavinenie škodcu a poškodeného motocykla stanovil práve v pomere 50 : 50. Aj v prípade úvah a skúmania otázky spoluviny poškodenej osoby na vzniku ujmy pri dopravnej nehode musia byť navyše splnené a preukázané podmienky pre vyodenie zodpovednosti za vznik škody, pričom už len samotná výška spoluviny odporuje ustálenej súdnej praxi a judikatúre. V tejto súvislosti poukázali na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/690/1969.

13. Žalobcovia vzhľadom na vyššie uvedené poukázali na to, že svoj nárok si uplatnili o 30 % nižší, než im reálne prináležal, ak sa podľa znaleckých výpočtov mohol ich syn pred nehodou motocyklom pohybovať vyššou, než povolenou rýchlosťou.

14. Na záver žalobcovia namietali i rozhodnutie okresného súdu o nároku na náhradu trov konania, keď žalobcovia za zákonné a spravodlivé rozhodnutie o trovách v danej veci považujú rozhodnutie, ktorým by im bola priznaná plná náhrada trov konania s prihliadnutím na povahu a okolnosti sporu, ako aj z dôvodu, že rozhodnutie súdu záviselo od znaleckých dokazovaní, od úvahy súdu a aby bolo prihliadnuté na osobné a sociálne pomery a situáciu strán sporu, ako aj tragický následok vzniknutej situácie a podiel a postoje strán na vzniku a priebehu sporu. Navrhli, aby odvolací súd vyhovel v celom rozsahu odvolaciemu opravnému prostriedku, rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobcovia majú nárok na náhradu škody vo výške 911,85 € s príslušenstvom a nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v celom rozsahu.

15. Vyjadrenie žalovaného nebolo podané.

16. Intervenient v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcov uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s rozsudkom okresného súdu a jeho odôvodnením. Žalobcovia vo svojom odvolaní opakovane uvádzajú, že považujú krátenie poistného plnenia v rozsahu 50 % vzhľadom na spoluúčasť zosnulého za vznik škodovej udalosti za neoprávnené, s čím však nesúhlasí. Opakovane poukázal na to, že zo záverov znaleckého posudku vypracovaného v trestnom konaní vyplýva, že základnou technickou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy motocyklistu, konkrétne prekročenie povolenej

rýchlosti o 30 km/h a až druhotnou príčinou bolo nedanie prednosti v jazde motocyklistovi zo strany žalovaného. V znaleckom posudku je taktiež jednoznačne konštatované, že pokiaľ by sa zosnulý (syn žalobcov) pohyboval maximálnou povolenou rýchlosťou pre daný úsek komunikácie, k nehode by ani nedošlo. Vzhľadom na prekročenie maximálnej povolenej rýchlosti o viac ako 30 km/h práve synom žalobcov, teda zosnulým považuje intervenient tvrdenia žalobcov o primárnej príčine za nepravdivé, keďže žalobcovia boli sami oboznámení so znaleckým posudkom a majú vedomosť, že primárnou príčinou kolíznej situácie bola práve technika jazdy ich syna.

17. Intervenient sa súčasne vo vyjadrení stotožňuje s argumentáciou okresného súdu ohľadom potreby uplatnenia a aplikácie ustanovenia § 441 Občianskeho zákonníka v predmetnom prípade, a to vzhľadom na spoluzavinenie poškodeného na vzniku škodovej udalosti. Keďže zosnulý poškodený má zásadný podiel na vzniku škodovej udalosti, krátenie poisťného plnenia voči žalobcom považujú za plne odôvodnené. Skutočnosť, že žalobcovia v priebehu konania nerozšírili vo svetle predložených dôkazov svoj nárok, je ich zodpovednosťou a ich procesnou pasivitou, za ktoré konanie intervenient, ani žalovaný nemôžu znášať následky.

18. Vo vzťahu k rozhodnutiu o náhrade trov konania intervenient v písomnom vyjadrení uviedol, že v danom prípade nejde o nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ale o vecnú škodu, preto argumentácia žalobcov nie je správna. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil v celom rozsahu.

19. Žalobcovia v písomnom vyjadrení k vyjadreniu intervenienta k odvolaniu žalobcov konštatovali, že neboli účastníkmi posudzovanej škodovej udalosti a pred nehodou a ani po nehode sa v súvislosti s posudzovanou udalosťou nedopustili žiadneho protiprávneho konania. Bezprostrednou príčinou predmetnej dopravnej nehody bolo nedanie prednosti v jazde motocyklistovi, ich synovi, idúcemu po hlavnej ceste zo strany žalovaného odbočujúcemu z hlavnej cesty na vedľajšiu cestu vľavo. Opätovne poukázali na svedecké výpovede manželov L. Y. a U.. M. Y. a obrazové záznamy z kamerového zariadenia umiestneného na objekte blízkom mieste nehody. Súčasne opätovne poukázali na vyjadrenie znalca C.. V. č. XX/XXXX a na podporu argumentácie opakovane poukázali na všeobecné rozhodnutia súdov. Zdôraznili, že základnou a hlavnou príčinou predmetnej dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy škodcu - žalovaného a s tým spojené protiprávne konanie, ktoré bolo tak závažného charakteru a intenzity, že napĺňalo znaky trestného činu. Naďalej majú za to, že ako zákonné a spravodlivé rozhodnutie o trovách konania v danej veci by bolo rozhodnutie, ktorým by im bola priznaná plná náhrada trov konania.

20. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcov, preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle § 379 CSP z dôvodov vymedzených v odvolaní žalobcov podľa § 380 ods. 1 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario) rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.) a vo výroku o náhrade trov konania (výrok III.) potvrdil ako vecne správny. Výrok, ktorým bolo konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 5.901,65 € s príslušenstvom zastavené (výrok I.) a výrok o nároku na náhradu trov konania intervenienta (výrok IV.) neboli odvolaním napadnuté, preto zostávajú v zmysle § 367 ods. 2, 3 CSP nedotknuté.

21. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

22. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, dostatočné, preto sa odvolací súd obmedzil iba na konštatovanie správnosti napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP), konkrétne jeho dôvody uvedené v bodoch 15 až 17 a na zdôraznenie správnosti tohto rozhodnutia vzhľadom na odvolacie dôvody žalobcov uvádza nasledovné:

23. Žalobcovia podali proti napadnutému rozhodnutiu odvolanie v celom rozsahu, pričom z obsahu odvolania vyplýva, že napádali skutkovo ako aj právne záver okresného súdu vo vzťahu k výroku, ktorým bola v prevyšujúcej časti ich žaloba zamietnutá a vo vzťahu k rozhodnutiu o nároku žalobcov na náhradu trov konania zo strany žalovaného. V zmysle § 124 CSP sa však každé podanie posudzuje podľa obsahu, preto odvolací súd ustálil, že odvolanie žalobcov bolo podané vo vzťahu k výrokom okresného súdu II. a III., ktorú skutočnosť následne potvrdili i samotní žalobcovia v písomnom podaní zo dňa 16. 04. 2014, v zmysle ktorého upresnili, že k zahrnutiu výroku I. napádaného rozsudku do predmetu odvolania došlo v dôsledku administratívno-pisárskej chyby vzniknutej pri spracovávaní textu odvolania.

24. V prejednávanej veci nebolo sporné, že žalobcovia si uplatňovali v konaní náhradu škody za poškodenie motocykla, ktorý viedol ich syn v čase, kedy došlo k dopravnej nehode, v dôsledku ktorej došlo k usmrteniu syna žalobcov, poškodeného ako účastníka dopravnej nehody, ktorá bola predmetom trestného konania Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T 94/2015. Nebolo pochybné a okresný súd z toho dôvodne i vychádzal, že za vinného bol uznaný práve žalovaný, a to za prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona, keď pri uvedenej dopravnej nehode došlo k vzájomnej zrážke osobného motorového vozidla, ktoré viedol žalovaný ako vodič s motocyklom, ktoré viedol práve poškodený nebohý syn žalobcov jazdiaci na motocykli rýchlosťou 86 až 97 km/h po tom, čo mu žalovaný nedal prednosť v jazde. Sporným nebolo ani to, že v konaní mal okresný súd za preukázané splnenie všetkých zodpovednostným predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu na strane žalovaného, a preto základ nároku žalobcov na náhradu škody považoval za dôvodný. Spornou otázkou tak v konaní pred okresným súdom ako aj pred súdom odvolacím zostala výška náhrady škody v dôsledku aplikácie ust. § 441 Občianskeho zákonníka, teda v dôsledku prihliadnutia na spoluzavinenie poškodeného - nebohého syna žalobcov.

25. Aplikácia ust. § 441 Občianskeho zákonníka, ktorú žalobcovia spochybňovali v odvolaní, bola dôvodná. Určenie výšky spoluzavinenia, zníženie náhrady škody sa odvíja od posúdenia miery účasti účastníkov dopravnej nehody na jej vzniku a príčinách. Škodu, ktorú si uplatňovali žalobcovia v mene ich nebohého syna ako poškodeného bola spôsobená aj zavinením poškodeného, preto bolo dôvodné, ak okresný súd nielen aplikoval a i vyhodnotil otázku miery spoluzavinenia poškodeného. Nemožno sa stotožniť ani s argumentáciou žalobcov o tom, že by krátenie resp. nepriznanie nároku žalobcov na náhradu škody za poškodenie motocykla v rozsahu 50 % bolo nenáležitým či neprimeraným. Okresný súd ako aj odvolací súd uznáva, že žalovaný bol uznaný vinným pre prečin usmrtenia, pretože dňa 02. 08. 2013 mimo obce, kde je maximálne povolená rýchlosť jazdy 60 km/h viedol ako vodič bez vplyvu alkoholu osobné motorové vozidlo X. I. a následne pri odbočovaní vľavo na vedľajšiu cestnú komunikáciu nedal prednosť v jazde motocyklistovi U.. P. M. - poškodenému, ktorý jazdil na motocykli rýchlosťou 86 až 97 km/h, keď následne došlo k ich vzájomnej zrážke, pri ktorej motocyklista utrpel smrteľné zranenie. Okresný súd pri posúdení okolností priebehu dopravnej nehody vychádzal zo zistených skutočností vo vyššie uvedenom trestnom spise, s ktorým sa podrobne oboznámil a ktorý bol známy i všetkým stranám sporu, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia v bode 15 (na strane 14) uviedol skutkové a právne závery, na základe ktorých dospel k tomu, že škoda bola spôsobená aj zavinením poškodeného.

26. Odvolací súd zdôrazňuje, že aj zo strany poškodeného motocyklistu syna žalobcov došlo k porušeniu ust. § 16-u ods. 1 Zákona o cestnej premávke, podľa ktorého je vodič povinný rýchlosť jazdy prispôbiť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Vodič smie jazdiť len primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad. Znaleckým dokazovaním vykonaným v rámci tohto trestného konania bolo jednoznačne konštatované, že v okamihu, keď žalovaný ako vodič vozidla X. I. začal vykonávať odbočovanie vľavo, bol motocyklista v dostatočnej vzdialenosti na to, aby nedošlo ku vzniku kolíznej situácie za predpokladu, že by sa pohyboval správnu technikou jazdy, a to dovolenou rýchlosťou 60 km/h. Jednoznačne bolo ustálené, že v prípade, ak by poškodený motocyklista aj v takomto prípade vôbec nebrzdil, tak by k nárazu nedošlo, pretože odbočujúce vozidlo by stihlo odbočiť popred prichádzajúci motocykel. Predmetnú dopravnú nehodu preto okrem iného zapríčinil aj samotný motocyklista, v dôsledku ktorej došlo ku vzniku škody, ktorá taktiež v konaní nebola spornou. Nemožno sa preto stotožniť s argumentáciou žalobcov, že medzi protiprávnym úkonom poškodeného a spôsobením škody neexistovala príčinná súvislosť, ak táto bola konštatovaná samotným znaleckým posudkom a aj vyjadrenie znalca C.. V. potvrdilo, že technická príčina nehody bola taká, ako bola určená v predmetnom znaleckom posudku Ústavu súdneho inžinierstva Žilina s tým, že to, čo vyvolalo kolíziu situáciu, bolo nedanie prednosti

v jazde žalovaným, a nie jeho prípadná nesprávna trajektória jazdy, ktorú by bolo možné vyhodnotiť len ako príčinu, prečo došlo k nedaniu prednosti v jazde, ale nie ako technickú príčinu nehody, čiže predmetným odborným vyjadrením neboli spochybnené závery predmetného znaleckého posudku vykonaného v rámci trestného konania, keď znalec s poukazom na to, že sa jedná o otázku právnú, ponechal nezodpovedané to, či má obžalovaný predpokladať pohybujúce sa motorové vozidlo resp. motorku vyššou rýchlosťou s tým, že ak takú povinnosť má, tak príčinou dopravnej nehody boli dve skutočnosti, a to rýchlosť motocyklistu a nedanie prednosti v jazde zo strany obžalovaného a v prípade, že obžalovaný takúto povinnosť nemá, tak príčinou dopravnej nehody bola len rýchlosť motocyklistu. Aj vzhľadom na tieto závery okresný súd jednoznačne a správne dospel k tomu, že predmetnú dopravnú nehodu zapríčinil aj samotný motocyklista, ak podstatným nie zanedbateľným spôsobom prekročil povolenú rýchlosť, čo malo vplyv na rozhodnutie žalovaného uskutočniť odbočovací manéver, pretože je komplikované predvídať, o koľko iný účastník cestnej premávky, ktorý má prednosť v jazde, prekročí najvyššiu povolenú rýchlosť, a teda kedy je ešte možné odbočovací manéver uskutočniť. Nemožno ponechať bez povšimnutia, že v prípade, ak by poškodený motocyklista sa pohyboval, i keď po hlavnej ceste a s právom prednostnej jazdy správnou technikou jazdy, i keby vôbec nebrzdil, by k nárazu vôbec nedošlo.

27. Žalobcovia preto v odvolaní len polemizujú so závermi znaleckého posudku resp. účelovo zdôrazňujú tie okolnosti dopravnej nehody, ktoré spochybňujú mieru spoluzavinenia poškodeného na dopravnej nehode. Ak aj žalobcovia v odvolaní poukázali na rozhodnutie Krajského súdu Prešov, uvedené rozhodnutie nemožno náležite aplikovať v prejednávanej veci, ak Krajský súd v Prešove posudzoval nesprávnu reakciu poškodeného, pričom v prejednávanej veci poškodený motocyklista porušil ustanovenia Zákona o cestnej premávke. Aj pokiaľ ide o rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ide o skutkovo obdobnú vec len všeobecne, pretože v prejednávanej veci bolo vykonané dokazovanie znaleckým posudkom a okresný súd vychádzal z konkrétnych skutkových okolností, ktoré sú pre posúdenie príčin vzniku dopravnej nehody a jeho priebehu vždy individuálne, neopakovateľné a nemožno ich paušalizovať pri ustálení miery spoluzavinenia. Podstatným pre ustálenie výšky spoluzavinenia je práve závislé na tom, akou mierou sa ten-ktorý účastník dopravnej nehody na jej vzniku podieľal. Ak bol žalovaný uznaný vinným, porušil právne predpisy a nedal prednosť v jazde podieľal sa na dopravnej nehode v rovnakom rozsahu ako vodič motocykla, ktorý síce jazdiac po hlavnej ceste prekročil maximálnu povolenú rýchlosť tak podstatným spôsobom, že pokiaľ by takýmto spôsobom neporušil právne predpisy, k dopravnej nehode by nebolo došlo, aj keby nebrzdil. Len naokraj je nutné poukázať na to, že žalovaný bol prvým rozsudkom okresného súdu v trestnom konaní oslobodený práve z dôvodu okolností, za ktorých k dopravnej nehode došlo a až po doplnení dokazovania bola uznaná jeho vina.

28. Východiskom ust. § 441 Občianskeho zákonníka je skutočnosť, že škoda nemusí byť iba výsledkom konania škodcu, ale i samotného poškodeného. Preto je potrebné, aby v súlade so všeobecnou prevenčnou povinnosťou v občianskoprávných vzťahoch bola taká skutočnosť zohľadnená a poškodený buď pomerne alebo úplne niesol škodu vzniknutú na vlastnom majetku či zdraví. V občianskom súdnom konaní súd na spoluzavinenie poškodeného prihliada aj bez návrhu z úradnej povinnosti. Ak v priebehu súdneho konania vyšli najavo také skutkové okolnosti na strane poškodeného, ktoré boli jednou z príčin vzniku škody, nemožno vyvodiť plnú zodpovednosť škodcu. V rozsahu, v akom sa na škodlivom následku podieľali okolnosti na strane poškodeného, nie je daná zodpovednosť škodcu. Preto stále platí, že v sporovom konaní súd aj bez námietky škodcu rozhoduje o prípadnej spoluúčasti poškodeného na vlastnej škode.

29. Vyššie popísaným konaním poškodeného došlo k protiprávnemu konaniu, ktoré bolo jednou z príčin vzniku dopravnej nehody, pri ktorej došlo k jeho usmrteniu. V konaní bolo dostatočne preukázané, že príčinou predmetnej dopravnej nehody bol nielen nesprávny odbočovací manéver obžalovaného, teda, že nedal prednosť v jazde poškodenému, ale aj prekročenie povolenej rýchlosti poškodeným, a to podstatným spôsobom. Vzhľadom na okolnosti nehodového deja, podmienky, na základe ktorých k vzniku dopravnej nehody došlo tak, ako bolo uvedené vyššie uvedeným dokazovaním, dospel odvolací súd k tomu, že v priebehu konania vyšli najavo také skutkové okolnosti na strane poškodeného, ktoré boli aj okresným súdom správne posúdené ako jedna z príčin vzniku škody, preto nemožno vyvodiť plnú zodpovednosť škodcu. Protiprávne konanie poškodeného bolo jednou z príčin škody vyvolanej osobitnou povahou prevádzky osobného motorového vozidla, preto poškodený znáša škodu len pomerne a určenie podielu v rozsahu 50 % pripadajúcich na poškodeného považuje odvolací súd

za primerané okolnostiam dopravnej nehody. Uvedené skutkové a právne závery potvrdzujú všetky ďalšie okresným súdom vykonané dôkazy jednotlivo ako aj vo vzájomnej súvislosti. Aj pri výsluchu znalca doc. Ing. P. M., P. na hlavnom pojednávaní sa znalec vysporiadal s otázkou spôsobu vykonania odbočovacieho manévra zo strany žalovaného, čo už v konaní pred súdom prvej inštancie namietali žalobcovia, odkazujúc pritom na odborné vyjadrenie znalca C.. V., znalecký úkon č. 16/2017. Znalec na pojednávaní k tejto skutočnosti uviedol, že táto skutočnosť, t. j. že sa vodič zaradil k ľavému okraju vozovky, pričom ak by na ľavej strane odbočovacej cesty stálo nejaké motorové vozidlo, tak by nemohol takto odbočovať, pretože tam bolo málo miesta, nezohráva žiadnu úlohu vo vzťahu k príčine nehody s motocyklistom. Rovnako podľa názoru okresného súdu z predmetného vyššie citovaného odborného vyjadrenia znalca C.. V. vyplýva, že technická príčina nehody je taká, ako bola ustálená v znaleckom posudku s tým, že kolíznú situáciu vyvolalo nedanie prednosti v jazde vodičom - žalovaným, a nie jeho prípadná nesprávna trajektória jazdy, na ktorú okolnosť opakovane žalobcovia v odvolaní poukázali.

30. Okolnosti namietané žalobcami v odvolaní, že žalovaný odmietal uznať svoju zodpovednosť za vznik nehody a úmrtie motocyklistu a snažil sa celú zodpovednosť preniesť na motocyklistu, nemajú žiaden priamy vplyv na posúdenie miery spoluzavinenia poškodeného, nakoľko ako vyplýva z trestného konania vedeného pred Okresným súdom Zvolen sp. zn. 5T 94/2015 bol obžalovaný v poradí prvým rozsudkom okresného súdu zo dňa 11. 12. 2015 oslobodený spod obžaloby z dôvodu, že skutok, ktorý mu bol kladený, nie je trestným činom, pričom až na základe odvolania okresného prokurátora a poškodeného rozhodol vo veci odvolací Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a vec mu vrátil, aby v potrebnom rozsahu vec znovu prejednal a rozhodol. Následne bolo vo veci rozhodnuté rozsudkom okresného súdu, ktorým súd v trestnej veci obžalovaného uznal za vinného pre prečin usmrtienia, opätovne boli posúdené okolnosti dopravnej nehody s tým, že v zmysle znaleckého posudku vyplynulo, že v okamihu, kedy vodič vozidla Škoda I. začal vykonávať odbočovanie vľavo, bol motocyklista v dostatočnej vzdialenosti na to, aby nedošlo k vzniku kolíznej situácie za predpokladu, že by sa motocyklista pohyboval správnou technikou jazdy.

31. Odvolací súd zároveň konštatuje, že v odvolaní žalobcovia neuviedli žiadne nové rozhodujúce skutočnosti, ktoré by neboli posúdené súdom prvej inštancie a ktoré by akýmkoľvek spôsobom spochybnili vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. I na strane poškodeného boli splnené a preukázané všetky štandardné podmienky pre vyvodenie zodpovednosti za vznik škody, a to tak jeho protiprávne konanie, následok v podobe ujmy ako aj príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním poškodeného na jednej strane a jeho ujmom na strane druhej. Nemožno sa stotožniť s argumentáciou žalobcov v odvolaní, že v prípade poškodeného nedošlo k vzniku škody, resp. nie je daná príčinná súvislosť medzi škodou a protiprávnym konaním poškodeného, ak je uvedené tvrdenie v rozpore s vykonaným dokazovaním.

32. Okresný súd rozhodol vecne správne i pokiaľ ide o rozhodnutie o náhrade trov konania, ak priznal žalobcom nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 73,20 % aplikujúc ustanovenie § 255 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. Keďže okresný súd po čiastočnom späťvzatí a zastavení konania v tejto časti žalobu zamietol, posudzoval pomer úspechu strán sporu, ktorý vyhodnotil v prospech žalobcov, keďže ohľadne tej časti konania, v ktorej okresný súd konanie po čiastočnom späťvzatí zastavil, vychádza z toho, že zastavenie konania zavinil žalovaný. Nebolo sporné, že k plneniu zo strany intervenienta došlo až v priebehu konania, čo nenamietal ani žalovaný ani samotný intervenient, v dôsledku čoho okresný súd správne ustálil, že nárok na náhradu trov konania v tejto časti by prislúchal žalobcom. Naopak v časti, v ktorej súd žalobu zamietol (911, 85 eur s prísl.), v tejto časti bol úspešný žalovaný. Na základe týchto skutočností správne ustálil, že žalobcovia majú nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 73,20 %, keď vychádzal z toho, že predmetom konania bola istina 6.813,50 € s príslušenstvom, konanie bolo zastavené v časti o zaplatenie istiny vo výške 5.901,65 € spolu s príslušenstvom a žaloba bola zamietnutá v časti o zaplatenie sumy 911,85 € s príslušenstvom.

33. Argumentácia žalobcov v odvolaní spočíva v tom, že im mala byť priznaná plná náhrada trov konania, nakoľko rozhodnutie súdu záviselo od znaleckých dokazovaní a od úvahy súdu, nie je správna. Predmetom konania bola náhrada škody, ktorej výška v konaní nebola sporná, ak sami žalobcovia uznali, že výška náhrady za poškodenie motocykla určená intervenientom v rámci výpočtu výšky poistného plnenia predstavovala všeobecnú hodnotu 5.066,29 € (po odpočítaní hodnoty použiteľných zvyškov). Výška nároku na náhradu škody poškodením motocykla preto nezávisela od znaleckého dokazovania

ani od úvahy súdu, pričom ostatné okolnosti, na ktoré žalobcovia v odvolaní poukazovali, a to povaha a okolnosti sporu resp. tragický následok vzniknutej situácie by mohli byť len dôvodmi hodnými osobitného zreteľa, na základe ktorých by výnimočne súd žalovanému a intervenientovi nepriznal náhradu trov konania v zmysle § 257 CSP. Uvedené ustanovenie § 257 CSP však predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok a od zásady zodpovednosti za zavinenie. Povaha ako aj okolnosti sporu resp. tragický následok vzniknutej situácie sú okolnosťami, na ktoré súd prihliada pri rozhodovaní o náhrade nemajetkovej ujmy, vo vzťahu ku ktorej poskytli žalobcovia argumentáciu v odvolaní. V prejednávanej veci však išlo o konanie, kde žalobcovia musia znášať následky v prípade, ak sa súd v celom rozsahu nestotožnil s ich tvrdeniami. Zmätočným je i vyjadrenie žalobcov v odvolaní, že majú právo na plnú náhradu trov konania, avšak výlučne iba z prisúdenej sumy, a nie zo sumy žalovanej, ak bolo dispozičným právom žalobcov ustáliť, v akej výške sa nároku voči žalovanému domáhajú. Keďže odvolací súd nepovažoval argumenty žalobcov v odvolaní ani vo vzťahu k rozhodnutiu o nároku na náhradu trov konania za dôvodné a spochybňujúce rozhodnutie okresného súdu, i v tomto rozsahu rozhodnutie okresného súdu potvrdil.

34. Pokiaľ ide o náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súdu prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V odvolacom konaní žalobcovia neboli úspešní, preto im nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému a intervenientovi. Úspešným v odvolacom konaní bol žalovaný a na jeho strane vystupujúci intervenient, preto odvolací súd rozhodol, že žalobcovia 1/ a 2/ sú povinní nahradiť žalovaného a intervenientovi na strane žalovaného trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením (§ 262 CSP).

35. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.
Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).